

SINTEZA OBSERVAȚIILOR
la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și
Reglementare în Comunicații privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea
serviciilor poștale

Perioada de consultare pentru proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea serviciilor poștale (denumit, în continuare, „Proiectul”), publicat pe pagina de internet a Autorității la data de 29 noiembrie 2016, s-a încheiat la data de 12 ianuarie 2017.

Proiectul propus de către ANCOM, în temeiul art. 5 alin. (1) - (5) și ale art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 187/2013, cu modificările și completările ulterioare, în calitate de autoritate de reglementare, are drept obiectiv asigurarea unui cadru juridic predictibil pentru furnizarea de servicii poștale în condițiile unei piețe libere concurențiale și protejarea intereselor utilizatorilor de servicii poștale, prin adaptarea regimului de autorizare generală privind furnizarea acestor servicii la noile tendințe inovative intervenite pe piața serviciilor poștale, valorificarea experienței dobândite de către ANCOM ca urmare a aplicării legislației secundare în materie și transpunerea drepturilor și obligațiilor stabilite prin noul cadru de reglementare primară.

Proiectul supus consultării a cuprins următoarele documente:

a) Expunere de motive la proiectul Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea serviciilor poștale;

b) Proiectul de Decizie a președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații privind regimul de autorizare generală pentru furnizarea serviciilor poștale, menit să abroge Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2858/2007 privind furnizarea serviciilor poștale, cu modificările și completările ulterioare.

În conformitate cu prevederile art. 49 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, ANCOM are obligația de a publica, pe pagina sa de internet, un material de sinteză a observațiilor primite, cu respectarea principiului confidențialității, în care va preciza și poziția sa față de aceste observații.

Astfel, observațiile primite de către ANCOM în cursul perioadei de consultare se referă, în principal, la următoarele aspecte:

Reglementarea unor noi servicii poștale

Unul dintre respondenți a solicitat ANCOM suplimentarea serviciilor incluse în sfera serviciilor poștale, precum și a celor neincluse în aceasta prin reglementarea unor noi tipuri de servicii poștale.

Astfel, invocând dispozițiile art. 8 alin. (3) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, acesta propune reglementarea de către Autoritate a unui nou tip de serviciu poștal inclus în sfera serviciului universal, respectiv serviciul „talon de plată la domiciliul beneficiarilor, în situația în care aceștia au optat pentru plata în cont curent sau în cont de card”, motivând că, deși un astfel de serviciu ar răspunde unor necesități de ordin social sau economic al utilizatorilor, acesta nu ar putea fi asigurat, în mod satisfăcător, în condițiile unei piețe concurențiale, precum și a serviciului constând în „colectarea, sortarea, transportul și livrarea trimerilor de corespondență răspuns”, ca serviciu poștal neinclus în sfera serviciului universal, aducând ca argument faptul că acest tip de serviciu s-ar adresa segmentului business și s-ar presta doar în temeiul unor contracte, încheiate în formă scrisă, cu beneficiarul acestor trimiteri. Drept urmare, respondentul a solicitat, în mod corelativ, completarea pct. 2.1. și 3.5.1., precum și a pct. 2.2. din Anexa nr. 1 a Proiectului (denumită în continuare „Anexa nr. 1”).

De asemenea, în scopul clarificării fără echivoc a categoriilor de servicii poștale neincluse în sfera serviciului universal, același respondent a propus completarea pct. 2.2. din Anexa nr.1 și cu noi servicii poștale având ca obiect trimiteri poștale în număr mare, precum serviciul de trimitere recomandată și, respectiv, serviciul de trimitere cu valoare declarată, având ca obiect trimiteri poștale interne și internaționale în greutate de până la 2 kg (inclusiv).

În plus, acesta a solicitat ANCOM și completarea formularului-tip al notificării, cuprins în Anexa nr. 2 a Proiectului, cu aceste tipuri de servicii propuse, precum și cu serviciile poștale având ca obiect trimiteri poștale în număr mare, saci „M” și pachete mici.

Precizăm că, în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013, Proiectul deciziei distinge clar, așa cum este reglementat și în prezent în legislația secundară, între cele două mari categorii de servicii poștale, și anume servicii poștale incluse în sfera serviciului universal și servicii poștale neincluse în sfera serviciului universal.

De asemenea, sunt deja reglementate diferențiat serviciile poștale standard, precum și serviciile poștale distincte (cum ar fi, contra ramburs, livrare specială etc.), servicii cărora, în acord cu prevederile pct. 3 din Anexa nr. 1, li se pot adăuga, la latitudinea furnizorului, diferite caracteristici suplimentare care să le individualizeze.

În ceea ce privește serviciul „talon de plată la domiciliul beneficiarilor, în situația în care aceștia au optat pentru plata în cont curent sau în cont de card”, trimiterea care face obiectul acestui serviciu este o trimitere de corespondență, inclusă în sfera serviciului universal conform cadrului legal aplicabil până la data de 1 ianuarie 2017. Această concluzie se impunea chiar dacă acest serviciu este oferit conform unei legislații speciale, respectiv cea din domeniul pensiilor publice și asigurărilor sociale, acest cadru legal, precum și contractul încheiat în acest sens, stabilind atât tariful cât și caracteristicile esențiale ale serviciului. Aceste caracteristici ale serviciului nu îl excludeau din sfera serviciului universal, el neavând niciuna dintre caracteristicile suplimentare stabilite de ANCOM, conform Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2858/2007 privind furnizarea serviciilor poștale, cu modificările și completările ulterioare, pentru serviciile din afara serviciului universal.

Începând cu data de 1 ianuarie 2017, odată cu intrarea în vigoare a dispozițiilor art. I pct. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 27/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 privind serviciile poștale, aprobată, cu modificări și completări, prin Legea nr. 238/2016, trimiterile de corespondență expediate în număr de minimum 5.000 de trimiteri, în decurs de o lună, de către același expeditor sau integrator, în baza unui contract încheiat în formă scrisă cu furnizorul de servicii poștale nu sunt incluse în sfera serviciului universal. Prin urmare, nici serviciul „talon de plată la domiciliul beneficiarilor, în situația în care aceștia au optat pentru plata în cont curent sau în cont de card” nu mai este inclus, de la data sus-menționată, în sfera serviciului universal.

Totodată, conform dispozițiilor art. 8 alin. (3) lit. g) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, pot fi incluse în sfera serviciului universal, orice alte servicii poștale stabilite prin lege, dacă răspund unor necesități de ordin social sau economic ale utilizatorilor, care nu pot fi asigurate în mod satisfăcător în condițiile unei piețe concurențiale. Prin urmare, sfera serviciului universal poate fi extinsă doar prin intermediul legislației primare, nu printr-un act normativ emis de ANCOM, așa cum solicită respondentul.

În același timp, serviciul conținând trimiteri de „Corespondență Răspuns” are, în integralitate, caracteristicile serviciului poștal din sfera serviciului universal având ca obiect trimiteri de corespondență până la 2 kg (inclusiv). Prin urmare, acest serviciu este supus condițiilor stabilite prin dispozițiile legale în vigoare pentru colectarea, sortarea, transportul și livrarea trimiterilor poștale interne și internaționale, în greutate de până la 2 kg (inclusiv), având ca obiect trimiteri de corespondență.

Totodată, dacă oricare dintre aceste servicii are ca obiect categoriile de trimiteri în număr mare definite de legislația primară, cu certitudine aceste servicii nu pot fi incluse în sfera serviciului universal.

De asemenea, așa cum am afirmat și cu alte ocazii, prin legislația secundară pe care o emite, ANCOM nu-și propune să reglementeze toate serviciile comerciale pe care un furnizor de servicii poștale le poate presta, ci să stabilească, în acord cu legislația primară, un set de reguli necesare pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin conform prevederilor legale în vigoare. Prin urmare, prin prezentul proiect de decizie nu s-a urmărit reglementarea tuturor serviciilor care ar putea fi prestate sub diferite denumiri generice ale serviciilor poștale deja reglementate.

În ceea ce privește solicitarea respondentului cu privire la extinderea tipurilor de servicii neincluse în sfera serviciului universal, facem precizarea că prevederea menționată deja în *Anexa nr. 1*, la pct. 2.2.1., referitoare la serviciile poștale având ca obiect trimiteri poștale în număr mare are o aplicabilitate generală, incluzând toate serviciile care au ca obiect trimiteri de corespondență, colete poștale, imprimate și pachete mici în număr mare, inclusiv serviciile menționate de către respondent, respectiv serviciul de trimitere recomandată și serviciul de trimitere cu valoare declarată având ca obiect trimiterile menționate anterior. În consecință, considerăm că textul pct. 2.2.1. din aceeași anexă nu este susceptibil de a genera dificultăți de interpretare în viitor, nefiind prin urmare necesară adoptarea unor reglementări suplimentare, exprese, în acest sens.

Prin urmare, considerăm că nomenclatura propusă în prezentul *Proiect* de decizie este de natură a acoperi actualele exigențe ale utilizatorilor de servicii poștale, lăsând, în același timp, libertatea furnizorului de a adăuga acestora orice fel de caracteristici suplimentare, inclusiv cele cu valoare adăugată, conexe serviciilor poștale din clasificare.

În ceea ce privește propunerea respondentului referitoare la includerea în formularul-tip al notificării a serviciilor poștale având ca obiect trimiteri poștale în număr mare, saci „M” și pachete mici, precizăm că acestea au fost cuprinse în clasificarea stabilită în cadrul pct. 2 din *Anexa nr. 1* exclusiv în scopul unei alinieri cât mai fidele a prevederilor legislației secundare la dispozițiile cadrului de reglementare primar.

În acest context, reamintim, în primul rând, faptul că restrângerea ariei serviciului universal prin excluderea serviciilor poștale având ca obiect trimiteri poștale în număr mare, s-a impus ca o consecință a modificării principiului de reglementare a tarifelor, fiind menită să asigure o flexibilitate ridicată pentru furnizorul de serviciu universal în activitățile curente de furnizare a acestui serviciu, în condiții comerciale, și, implicit, o îmbunătățire a mediului concurențial în acest domeniu. În acest context, subliniem faptul că serviciile poștale având ca obiect trimiteri poștale în număr mare pot fi furnizate, astfel cum prevede și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, doar în baza unor contracte, în formă scrisă, negociate și încheiate între expeditor/integrator și furnizorul de servicii poștale în funcție de numărul de trimiteri poștale expediate în decursul unei luni, aspecte care nu ar putea fi cunoscute la momentul notificării către ANCOM a intenției de a furniza servicii poștale. Prin urmare, furnizarea unor servicii poștale având ca obiect o anumită categorie de trimiteri poștale ar putea fi realizată, în condiții comerciale, urmare a perfectării unor contracte scrise între părți, ulterior dobândirii dreptului de a furniza servicii poștale având ca obiect respectivele tipuri de trimiteri poștale.

Pe de altă parte, conform Convenției Poștale Universale și a Regulamentului poștei de scrisori, pachetele mici și sacii „M” sunt trimiteri poștale care fac obiectul unor servicii poștale care pot fi

prestate doar de către operatorul desemnat de România ca parte a Convenției UPU. În prezent, calitatea de operator desemnat o are doar CNPR.

În acest sens, ca promotor al concurenței, ANCOM reiterează faptul că serviciile poștale care se regăsesc în formularul-tip al notificării, nu vizează un anumit furnizor de servicii poștale sau o categorie determinată de furnizori, acestea fiind stabilite pentru a putea fi prestate de către oricare solicitant/furnizor de servicii poștale.

Mandatul poștal pe suport hârtie

Un alt respondent a propus limitarea textului din cuprinsul sintagmei „formularul-tip care însoțește suma de bani transmisă prin intermediul rețelei poștale” din cadrul pct. 3.7.4. din Anexa nr. 1 la conceptul de „formularul-tip”, argumentând că astfel ar fi eliminată orice barieră cu privire la metodele de comunicare ce ar putea sta în calea modernizării serviciilor poștale. În mod corespunzător, acesta a sugerat și reformularea prevederii de la pct. 3.11.1 lit. c) din Anexa nr. 1, în sensul înlocuirii expresiei „formularul-tip care însoțește suma de bani” cu „formularul-tip în baza căruia se execută predarea sumei de bani” .

În plus, urmare a solicitărilor primite de către respondent din partea utilizatorilor, după cum respondentul a menționat, a fost solicitată ANCOM și eliminarea obligației de completare de către expeditor a formularului-tip care face obiectul serviciului mandat poștal pe suport hârtie, pe motiv că o asemenea îndatorire ar reprezenta o operațiune greoaie în sarcina utilizatorilor.

De asemenea, același respondent a propus și completarea punctului 3.10.4. din Anexa nr.1, în sensul prevederii, în mod suplimentar, și a posibilității de predare a sumei de bani care face obiectul serviciului mandat poștal pe suport hârtie către persoana autorizată, alternativ destinatarului, prin analogie cu serviciile poștale având ca obiect trimiteri poștale cu valoare declarată, în cazul cărora livrarea trimiterii poștale se poate face, inclusiv, către persoana autorizată.

Deși aceste texte legale care fac obiectul celei dintâi observații nu au suferit, în această privință, modificări în comparație cu decizia în vigoare, totuși, analizând recomandarea respondentului din punct de vedere al considerentelor de ordin practic, corelându-le și cu dispozițiile art. 2 pct. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, ANCOM a acceptat observația și a reformulat în consecință prevederile *Proiectului* vizate de aceasta.

În ceea ce privește ultimele două solicitări ale respondentului, atragem atenția asupra definiției serviciului mandat poștal pe suport hârtie, prevăzută de art. 2 pct. 22 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, potrivit căreia acest tip de serviciu este recunoscut ca „*serviciul poștal a cărui particularitate constă în completarea unui formular în formă fizică pe baza căruia se execută, conform indicațiilor expeditorului, transferul și remiterea unei sume de bani, fără nicio deducere, destinatarului*” și ale cărei dispoziții sunt fidel reflectate și în cuprinsul *Proiectului*, inclusiv în ceea ce privește condițiile în care se poate realiza acest serviciu. În mod deosebit, atât completarea de către expeditor a formularului-tip ce face obiectul serviciului poștal, cât și livrarea trimiterii poștale personal către destinatarul acesteia, sunt, astfel cum statuează prevederea legală citată, chiar particularități definitorii ale serviciului, de la care nu se poate deroga. În plus, în privința recomandării privind predarea sumei de bani care face obiectul serviciului mandat poștal pe suport hârtie către persoana autorizată, alternativ destinatarului, menționăm, așa cum am mai facut-o și cu alte ocazii, că sintagma „persoană autorizată” are o sferă destul de largă de aplicabilitate, motiv pentru care nu orice astfel de persoană s-ar putea identifica, în fapt, cu destinatarul trimiterii poștale. Din aceste considerente de ordin legal, ANCOM nu poate accepta propunerile formulate de către respondent.

Oferta comercială

De asemenea, un alt respondent a solicitat reformularea prevederilor pct. 3.2.4., 3.2.5. și 3.2.6. din Proiect și menționarea explicită de către Autoritate a efectului scontat al acestor reglementări, invocând că, deși acestea fac referire la necesitatea stabilirii unui serviciu poștal principal, scopul acestor prevederi, care ar excede sferei cerințelor esențiale ce pot face obiectul regimului de autorizare generală potrivit opiniei respondentului, nu ar fi fost indicat.

Prevederile care fac obiectul observației conferă oricărui furnizor libertatea de a-și individualiza serviciile poștale pe care le oferă, prin adăugare de caracteristici suplimentare, poștale sau nepoștale, inclusiv caracteristici suplimentare aparținând unui serviciu poștal considerat distinct în conformitate cu prevederile Proiectului (dintre serviciile menționate la pct. 1.1. lit. d)-i) din Anexa nr. 1). Corelativ însă acestui drept de care se bucură furnizorul, acestuia îi revine și îndatorirea de a indica, în cadrul ofertei comerciale, serviciul poștal principal căruia i s-au adăugat caracteristici suplimentare (atunci când una dintre serviciile poștale prevăzute la pct. 1.1 lit. d)-i) din Anexa nr. 1 i se adaugă cel puțin o caracteristică suplimentară aparținând unui alt serviciu poștal dintre cele menționate la pct. 1.1. lit. d)-i) din Anexa nr. 1), în scopul identificării regimul juridic aplicabil noului serviciu poștal creat de către furnizor prin adăugarea caracteristicilor suplimentare. Acest aspect este în mod detaliat specificat și în cadrul pct. 3.2.5. teza a II-a din Anexa nr. 1. Prin excepție însă, atunci când sunt adăugate caracteristici suplimentare serviciului express ori printre caracteristicile suplimentare alipite unui serviciu poștal se regăsesc și caracteristici ce particularizează serviciul poștal express, furnizorul nu mai poate desemna, în mod arbitrar, serviciul principal, serviciul poștal principal într-un asemenea context fiind întotdeauna serviciul express, iar regimul juridic aplicabil serviciului poștal conceput de către furnizor fiind de asemenea cel aferent serviciului express. Totodată, Autoritatea subliniază că furnizorul care a optat să-și individualizeze un anumit serviciu poștal va fi ținut de respectarea, nu doar a regimului corespunzător serviciului poștal nominalizat ca principal, ci și a tuturor caracteristicilor suplimentare pe care le-a atribuit acestuia în cazul în care aceste caracteristici aparțin unui alt serviciu poștal dintre cele menționate la pct. 1.1. lit. d)-i) din Anexa nr. 1 (de exemplu, confirmare de primire, contra ramburs etc.). Aceste caracteristici vor fi preluate de la serviciul distinct în cauză (de exemplu, de la particularitățile aferente serviciului confirmare de primire, contra ramburs, s.a.m.d. descrise în reglementările în vigoare și condițiile generale privind furnizarea serviciilor poștale stabilite). Desigur, cu respectarea prevederilor legale, furnizorul poate adăuga la aceste caracteristici ale serviciului poștal principal și la cele aparținând unui alt serviciu poștal dintre cele menționate la pct. 1.1. lit. d)-i) din Anexa nr. 1, condiții specifice care să individualizeze respectivul serviciu poștal, conform politicii sale comerciale.

Așadar, respectarea acestor prevederi este menită să confere utilizatorilor de servicii poștale informații clare, corecte și complete cu privire la serviciile oferite de către un furnizor, inclusiv la particularitățile acestora, în cazul acelor servicii poștale care prezintă caracteristici suplimentare serviciilor reglementate prin actele normative din domeniul serviciilor poștale. Aceste servicii poștale individualizate de către un furnizor prin adăugarea, la unul dintre serviciile poștale prevăzute la pct. 1.1 lit. d)-i) din Anexa nr. 1, a unor caracteristici suplimentare corespunzătoare altor servicii poștale dintre cele prevăzute de aceleași dispoziții legale, respectiv adăugarea la un serviciu reglementat a caracteristicilor de la un alt/alte serviciu/servicii reglementate, pot genera, în absența respectării prevederii propuse la pct. 3.2.5. din Anexa nr. 1, probleme în ceea ce privește raportarea la un serviciu poștal, nu doar referitor la denumirea serviciului poștal individualizat, ci mai ales în privința condițiilor în care va fi furnizat respectivul serviciu, a modalităților de colectare sau/și livrare a trimerilor poștale care fac obiectul acestuia, a timpilor de livrare și returnare aplicabili și a despăgubirilor corespunzătoare. Din aceste motive pentru care ANCOM nu va da curs propunerii respondentului de reformulare a textelor menționate la pct. 3.2.4., 3.2.5. și 3.2.6. din Anexa nr. 1.

Un respondent este de părere că prevederea stabilită la pct. 3.4.2, precum și cea de la pct. 3.4.4. din Anexa nr. 1 referitoare la separarea ofertei comerciale de servicii poștale de cea având ca obiect alte genuri de activități, distincte de furnizarea de servicii poștale, ar excede principiului necesității pentru garantarea cerințelor esențiale instituite de Directiva privind serviciile poștale, putând constitui o limitare a concurenței. De asemenea, o opinie cu privire la faptul că efectuarea unei corelații între serviciile poștale care fac parte din oferta comercială a furnizorilor și anumite tipuri de servicii reglementate în legislația adoptată de către ANCOM ar aduce atingere principiului libertății contractuale a fost adusă în atenția

ANCOM și de către un alt respondent, care a și solicitat, în principal, revizuirea prevederilor cuprinse la pct. 3.4.2. din Anexa nr. 1, și, în subsidiar, chiar eliminarea acestora. În plus, acest respondent a solicitat și eliminarea pct. 3.4.4. din Anexa nr. 1, invocând, pe de o parte, că ofertele comerciale și modalitatea de prezentare a acestora nu pot face obiectul reglementării de către ANCOM și, pe de altă parte, că trăsăturile comerciale ale serviciilor prestate de către unii furnizori (cum ar fi în cazul serviciilor poștale și serviciilor de transport mărfuri) ar impune în sarcina prestatorului prezentarea unei oferte comune.

Mai mult, unul dintre respondenți a afirmat faptul că aplicarea de către furnizori a prevederilor pct. 3.4., 3.5. și pct. 3.10.-3.12. din Anexa nr. 1 ar putea contraveni clauzelor agreeate în cadrul contractelor comerciale dintre furnizor și utilizator, sugerând ANCOM excluderea din sfera de aplicare a acestor dispoziții a serviciului poștal express, în acele situații în care acesta este oferit/prestat de către furnizori în temeiul unor contracte bilaterale negociate, conform libertății părților de a contracta, conferind drept exemplu, în această privință, restricțiile de livrare impuse de pct. 3.10. care ar putea intra în conflict cu instrucțiunile clientului.

Conform dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, regimul de autorizare generală stabilește obligații privind furnizarea serviciilor poștale, în scopul și în măsura necesară garantării respectării cerințelor esențiale precum și, printre altele, privind calitatea, disponibilitatea și modul de prestare a serviciilor furnizate. Prin urmare, reglementarea prin dispozițiile regimului de autorizare generală a unor aspecte privind ofertele comerciale are ca temei legal dispozițiile legislației primare sus-menționate.

În altă ordine de idei, informarea corectă a utilizatorilor finali de către furnizori, accesul la informații transparente, actualizate și comparabile privind ofertele și serviciile reprezintă elemente-cheie pentru furnizorii aflați într-o piață competitivă, care trebuie să asigure atât posibilitatea utilizatorilor de a alege în cunoștință de cauză serviciile poștale dorite, cât și exercitarea altor drepturi de care aceștia beneficiază.

Or, efectuarea unei corelații între serviciile poștale care fac parte din oferta comercială a furnizorilor și serviciile reglementate în legislația adoptată de către ANCOM, cu respectarea mențiunilor prevăzute la pct. 3.2.4.- 3.2.6. din Anexa nr. 1 la proiect, nu face decât să stabilească cadrul legal necesar sprijinirii eforturilor furnizorilor de a putea spori nivelul calitativ al serviciilor oferite și a elabora oferte publice transparente, comparabile, care să asigure o informare precisă și loială a utilizatorilor, creându-se astfel premisele unei piețe libere concurențiale în domeniu.

De altfel, obligații similare privind conținutul minimal al ofertelor comerciale, au fost impuse de ANCOM și în domeniul comunicațiilor electronice, prin dispozițiile Deciziei președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații nr. 158/2015 privind obligațiile de informare a utilizatorilor finali¹.

În ceea ce privește înțelegerea respondentului cu privire la principiul libertății contractuale, Autoritatea precizează că potrivit dispozițiilor art. 1169 din Codul Civil² „Părțile sunt libere să încheie orice contracte și să determine conținutul acestora, în limitele impuse de lege, de ordinea publică și de bunele moravuri.” Totodată, conform dispozițiilor art. 1175 din Codul Civil „Contractul este de adeziune atunci când clauzele sale esențiale sunt impuse ori sunt redactate de una dintre părți, pentru aceasta sau ca urmare a instrucțiunilor sale, cealaltă parte neavând decât să le accepte ca atare.” Prin urmare, libertatea contractuală se exercită în limitele stabilite, în primul rând de lege, trimiterea la „lege” trebuind a fi interpretată la modul general, incluzând și actele legislației secundare emise în temeiul unor dispoziții ale legislației primare, așa cum sunt și prevederile prezentului proiect de decizie.

Reamintim faptul că oferta comercială lansată public de către un furnizor reprezintă, în fapt, contractul dintre furnizor și utilizator, care se consideră încheiat prin acceptarea tacită de către acesta din urmă a ofertei furnizorului, fără a fi necesară întocmirea vreunui înscris care să reflecte acordul dintre părți, după cum rezultă din prevederile pct. 3.7.1. și 3.7.2. ale Anexei nr. 1.

Acest contract are natura juridică a unui contract de adeziune. Conținutul ofertei publice este elaborat de furnizorul de servicii poștale în întregime, utilizatorul putând fie să adere integral la oferta de a contracta a furnizorului, fie să o respingă în tot. Negocierea, ca proces prin care voințele părților,

¹ Publicată în Monitorul Oficial al României, partea I, nr. 146/27.02.2015;

² Adoptat prin Legea nr. 287/2009 privind Codul Civil, republicată, cu modificările ulterioare;

total sau parțial discordante, ajung să concorde, este în acest caz exclusă. Într-adevăr, caracterul repetitiv al operațiunilor poștale a impus o standardizare extremă a acestora, explicată în special prin rațiuni de eficiență economică, cu consecința standardizării cadrului contractual care le guvernează. Această situație prezintă dezavantajul punerii utilizatorilor în imposibilitatea de a negocia condițiile contractuale ale furnizorului, deci o limitare a libertății contractuale, dar și avantajul securității juridice oferite de consolidarea practicilor poștale sub forma unor clauze contractuale standard.

În același timp, precizăm că dispozițiile pct. 3.7.1. și 3.7.2. din *Anexa nr. 1* din proiectul de decizie, nu limitează în niciun caz libertatea părților de a încheia contracte comerciale privind furnizarea serviciilor poștale în baza unor oferte individuale propuse în cadrul unor negocieri directe, oferte al căror conținut să fie diferit de oferta publică. Deși conținutul contractelor perfectate pe baza unor oferte individuale poate fi distinct de cel al ofertei comerciale destinate publicului larg, ANCOM atrage însă atenția asupra faptului că prevederile acestora vor trebui să respecte, inclusiv, reglementările imperative ale cadrului general și secundar din domeniul serviciilor poștale, dintre care amintim, fără a ne limita la acestea: definițiile și caracteristicile serviciilor poștale, condițiile de calitate (stabilirea timpilor de livrare și de returnare a trimerilor poștale, inclusiv cu respectarea cerințelor corespunzătoare serviciului express), condițiile în care este angajată răspunderea contractuală a furnizorului față de expeditor, modalitățile de colectare și de livrare specifice fiecărui tip de serviciu poștal, acolo unde acestea există, conținutul minimal și termenii adecvați mecanismului de soluționare a reclamațiilor.

Totuși, pentru a elimina orice neclaritate în ceea ce privește aplicabilitatea dispozițiilor din proiectul de decizie privind ofertele comerciale, textul proiectului de decizie a fost revizuit, fiind introdusă o definiție a ofertei comerciale.

Referitor la argumentele prezentate de către respondent pentru eliminarea din cuprinsul Anexei nr. 1 a pct. 3.4.4., reiterăm cele mai sus menționate în legătură cu dispozițiile art. 5 alin. (1) și (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013.

Totodată, piața transportului (de mărfuri și de călători) este distinctă de cea a serviciilor poștale, aceste două sectoare fiind guvernate de acte normative diferite atât la nivel european, cât și național, sectorul transporturilor fiind de competența unor autorități specifice, distincte de ANCOM. Astfel, în absența separării de către un furnizor a activității poștale de alte activități (mai ales de cele care cuprind particularități similare serviciilor poștale), inclusiv în cadrul ofertele sale comerciale, Autoritatea s-ar afla în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile ce-i incumbă în domeniul serviciilor poștale cu privire, în special, la monitorizarea și controlul respectării de către furnizori a reglementărilor specifice serviciilor poștale. Totodată, așa cum am precizat mai sus, se impune o individualizare a ofertei comerciale, dedicată exclusiv serviciilor poștale, și în virtutea transparenței de care trebuie să dea dovadă orice furnizor de servicii poștale în fața utilizatorilor săi.

Operațiunile componente ale serviciilor poștale, precum transportul trimerilor poștale, pot fi confundate cu alte activități similare, cum ar fi transportul unor bunuri ce nu sunt trimeri poștale (de exemplu, mărfuri). Totodată, transportul reprezintă o componentă a serviciului poștal a cărui modalitate de efectuare este întotdeauna la discreția furnizorului. În fapt, persoana autorizată să furnizeze servicii poștale, dar și activități de transport de marfă/persoane, utilizează aceleași mijloace de transport, independent de natura juridică a bunului (trimitere poștală sau marfă). Având în vedere argumentele mai sus-menționate, considerăm că ofertele comerciale ale unui asemenea operator economic trebuie să fie foarte clar delimitate în scopul de a asigura un nivel ridicat de acuratețe în ceea ce privește relația dintre furnizor și utilizator în legătură cu normele juridice aplicabile bunului său și respectiv cu responsabilitatea juridică care incumbă persoanei căreia utilizatorul i s-a adresat.

Cât privește modalitățile de livrare prevăzute la pct. 3.10. din *Anexa nr. 1* aplicabile trimerilor poștale care fac obiectul serviciului express, acestea nu au suferit modificări, acestea fiind deja reglementate, la acest moment, în Decizia președintelui Autorității Naționale pentru Reglementare în Comunicații și Tehnologia Informației nr. 2858/2007.

În legătură cu exemplul oferit de către respondent, menționăm că livrarea unei trimiteri poștale conform instrucțiunilor expeditorului reprezintă o particularitate specifică unui serviciu poștal distinct de serviciul express, respectiv livrare specială. Drept urmare, considerăm că într-un asemenea context, respectiva trimitere poștală ar face obiectul acestui din urmă serviciu, chiar dacă timpul de livrare ar fi unul foarte redus, similar celui corespunzător serviciului express.

În concluzie, nu putem fi de acord cu propunerea de revizuire ori de eliminare din textul proiectului a acestor prevederi, care au rolul de a stimula concurența și transparența față de utilizatori.

Serviciul express

Un interes deosebit au suscitât în rândul mai multor respondenți unele propuneri privind serviciul poștal express, după cum urmează:

Unul dintre respondenți a solicitat clarificări cu privire la necesitatea și utilitatea metodelor bazate pe suport hârtie în cazul documentului care trebuie eliberat de către furnizor, menit să ateste momentul depunerii trimiterii poștale în rețeaua poștală a furnizorului, solicitând ANCOM reconsiderarea utilizării tehnologiei moderne, având în vedere inclusiv serviciile de urmărire, depistare și confirmare a livrării trimiterilor poștale, acolo unde acestea sunt disponibile. În același timp, acesta a propus ANCOM să confere furnizorilor, prin Proiectul propus, dreptul de a-și stabili, în mod unilateral, uzitând implicit de mijloacele electronice, modalitatea de comunicare a acestui înscris.

În plus, în același context, considerând că în cazul trimiterilor poștale pentru care se pot furniza informații privind data depunerii prin consultarea unui baze de date, de tipul Track & Trace, nu s-ar mai impune inscripționarea acestor informații pe respectiva trimitere, alt respondent a sugerat completarea, în mod corespunzător, a dispozițiilor cuprinse la pct. 3.13.2. din Anexa nr. 1.

Autoritatea subliniază că *Proiectul* reflectă cu acuratețe dispozițiile actualului cadru general din domeniul serviciilor poștale, care transpune la rândul lui dispozițiile europene și internaționale în materie, precum și realitatea din piața serviciilor poștale, inclusiv în concordanță cu evoluțiile tehnologice. ANCOM, în calitate de susținător al evoluțiilor tehnologice, ține să precizeze că prevederile *Proiectului* au rolul de a stabili, în conformitate cu legislația primară și cu cerințele de pe piața serviciilor poștale, cadrul de reglementare, și nicidecum de a îngreuna oportunitatea furnizorilor de a utiliza de noile tehnologii în vederea prestării serviciilor poștale. Faptul că prevederile *Proiectului*, astfel cum au fost propuse, nu prevăd în mod expres posibilitatea furnizării anumitor servicii poștale prin intermediul anumitor tehnologii sau accesul la acestea, nu echivalează în niciun caz cu interzicerea folosirii acestora, furnizorii putând adăuga diverse caracteristici suplimentare serviciilor poștale pe care le oferă și de a utiliza sau accesa orice tehnologii în vederea desfășurării activității, atât timp cât acestea permit furnizarea conformă a serviciului poștal, fără a aduce atingere prevederilor imperative ale legislației în vigoare.

Așa cum a susținut și prin expunerea de motive care a stat la baza elaborării *Proiectului*, ANCOM accentuează că, în vederea îndeplinirii obligației de a elibera expeditorului/integratorului un document care să ateste tipul serviciului ales de către acesta, furnizorul dispune de dreptul de a stabili unilateral modalitatea de comunicare a acestei informații, putând aborda diferite soluții, precum înscrierea denumirii serviciului poștal pe bonul fiscal, pe factura fiscală, într-o rubrică corespunzătoare din cadrul documentului de transport, într-un document (suplimentar) destinat acestui scop, s.a.m.d. Pe de altă parte, în considerarea exemplelor prezentate de către respondenți, subliniem că informațiile cu privire la parcursul unei trimiteri poștale înscrise în aplicații/platforme IT&C, tip Track & Trace, utilizate de către unii furnizori, nu sunt în măsură a fi considerate modalități adecvate și opozabile de comunicare a datelor specificate în cadrul *Proiectului* ori de a suplini obligația de inscripționare a datei de colectare a unei trimiteri poștale. Aceste informații privind serviciul poștal pentru care utilizatorul a optat ori caracteristicile serviciului express, precum și inscripționarea datei colectării trimiterii poștale, trebuie realizate prin mijloace ce asigură o cunoaștere directă și nemijlocită a acestor elemente, mai ales din perspectiva utilizatorului de servicii poștale care nu poate accesa anumite baze de date. În plus, fiind gestionate de către furnizori, datele sunt inserate și prelucrate în aplicație exclusiv de către aceștia, fără a exista vreo confirmare a veridicității datelor din partea expeditorului (spre exemplu, a datei și orei privind depunerea trimiterii poștale ori a tipului de serviciu pentru care expeditorul a optat), iar informațiile cu privire la traseul trimiterii poștale nu sunt disponibile în timp real, acestea fiind actualizate, de cele mai multe ori, ulterior desfășurării acțiunilor cheie (în speță, după depunerea/acceptarea trimiterii poștale). Totodată, utilizarea aplicației nu permite ca documentul care atestă, după caz, tipul serviciului ales de către utilizator (pct. 3.7.3. din *Anexa nr. 1*) ori momentul depunerii trimiterii poștale (în situația serviciului express), să fie emis și, respectiv, comunicat utilizatorului la momentul săvârșirii faptelor, conform *Proiectului*. Totodată,

în cele mai numeroase cazuri, ulterior livrării trimiterii poștale, datele întregului parcurs al trimiterii poștale nu mai sunt disponibile utilizatorului. Prin urmare, informațiile înscrise în aceste aplicații nu ar fi opozabile din punct de vedere legal. De asemenea, chiar și unii furnizorii aleg să-și decline răspunderea, în scris, pe propria pagină de internet, cu privire la acuratetea informațiilor prezentate pe asemenea platforme și a eventualelor informații eronate transmise de către acestea.

Concluzionând, în măsura în care contractul de furnizare a serviciilor poștale dintre utilizator și furnizor se consideră încheiat prin simpla acceptare a ofertei publice, în absența întocmirii vreunui înscris în acest sens, nu se poate deroga de la aceste prevederi care fac obiectul observațiilor respondenților, exceptând situația în care, prin intermediul unor contracte comerciale (scrise) încheiate în baza unor oferte individuale propuse în cadrul unor negocieri directe, expeditorul renunță, în mod expres, la propriul său drept de a se elibera de către furnizor documentul menit să ateste, după caz, tipul serviciului ales - dintre cele prevăzute de pct. 3.7.3. din *Anexa nr. 1* – precum și data, ora și minutul depunerii trimiterii poștale, în cazul serviciului express.

Însă, având în vedere efectele juridice pe care le produce data trimiterii poștale, ANCOM nu poate accepta argumentele respondentului referitoare la eludarea înscrisurii acestei informații pe trimiterea poștală, indiferent de existența sau inexistența unui acord comercial încheiat în baza unor oferte individuale propuse în cadrul unor negocieri directe între părți.

Deși Autoritatea reglementează anumite ipoteze standard, neputând prevedea exhaustiv toate eventualele situații care pot apărea în practică, ținând însă seama de solicitarea respondentului referitoare la stipularea, în mod expres, a dreptului furnizorului de putea stabili, în mod arbitrar, modalitatea de eliberare, inclusiv prin mijloace electronice, a înscrisului menit să ateste serviciul ales de către expeditor sau integrator, dintre cele specificate la pct. 3.7.3. în *Anexa nr. 1*, ANCOM va da curs propunerii respondentului, urmând a completa în mod corespunzător textul cu sintagma „*inclusiv, prin mijloace electronice*”.

Un alt respondent a solicitat eliminarea obligației de inserare a minutului în cuprinsul documentului care atestă momentul depunerii trimiterii poștale, precum și a obligației de înscrisur pe trimiterea poștală a acestei informații, în considerarea faptului că, pe de o parte, timpii de livrare în cazul acestui tip de serviciu sunt măsurați în ore, și nu în minute, iar, pe de altă parte, prevederea propusă de către ANCOM, sub această formă, ar presupune în sarcina furnizorilor o procedură anevoioasă în ceea ce privește actualizarea datelor cu privire la minutul indicat pe ștampila utilizată în vederea înscrisurii succesive a momentului depunerii trimiterilor poștale.

În ceea ce privește evidențierea minutului pe documentul eliberat expeditorului de către furnizor, menit să ateste depunerea trimiterii poștale care face obiectul serviciului express, alături de dată și oră, amintim că particularitatea esențială a acestui serviciu este rapiditatea sa, motiv pentru care și timpii de livrare aferenți sunt exprimați în ore, iar pentru evaluarea respectării acestora este necesară identificarea cât mai exactă a momentului depunerii trimiterii poștale, minutul reprezentând în acest sens cea mai potrivită subdiviziune standardizată a orei, ca unitate de măsurare a timpului.

În schimb, analizând încă o dată propunerea de text pentru pct. 3.13.4. din *Anexa nr. 1*, ANCOM a ajuns la concluzia că impunerea înscrisurii minutului pe trimiterea poștală, suplimentar datei și orei privind depunerea trimiterii poștale care face obiectul serviciului express, ar putea genera anumite dificultăți de aplicare ori investiții operaționale substanțiale în sarcina furnizorilor, iar pe cale de consecință a decis eliminarea acestuia din cuprinsul pct. 3.13.4. din *Anexa nr. 1*, menționând însă că, în aceste circumstanțe, datele înscrisurate pe trimiterea poștală care face obiectul acestui serviciu poștal vor fi permanent corelate cu cele înscrise pe documentul eliberat utilizatorului de către furnizor la momentul depunerii respectivei trimiteri poștale.

În cazul timpilor de livrare aferenți trimiterilor poștale internaționale colectate de pe teritoriul României care fac obiectul serviciului poștal express, ANCOM a primit observații din partea a trei furnizori. Astfel, unii dintre respondenți au semnalat că, în opinia lor, introducerea unei definiții specifice pentru serviciul express ca fiind un serviciu în afara sferei serviciului universal, precum și impunerea

respectării unor timpi de livrare garanțați, ar excede principiului necesității pentru garantarea cerințelor esențiale prevăzute de Directiva privind serviciile poștale, fiind de părere că, în cazul acestui serviciu, caracteristicile specifice sau operaționale, precum timpii de tranzit, ar trebui să fie supuse principiului libertății contractuale. În plus, unul dintre aceștia a solicitat ANCOM indicarea temeiului legal și a scopului care au stat la baza reglementării timpilor de livrare aferenți serviciului express, astfel cum au fost propuși a fi stabiliți la pct. 3.14.7. din Anexa nr. 1, apreciind că această prevedere ar fi caducă, în condițiile în care oferta furnizorului respondent indică o dată și un timp de livrare specific în funcție de data colectării și potrivit contractului încheiat cu expeditorul. Pe de altă parte, un alt respondent a propus reformularea textului cuprins la pct. 3.14.8. din Anexa nr. 1, în sensul instituirii obligației respectării timpilor de circulație stabiliți prin Acordurile internaționale la care România este parte, atunci când statul de destinație este membru UPU.

După cum am precizat și mai sus, în conformitate cu dispozițiile art. 5 alin. (1)-(5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, furnizarea serviciilor poștale în România se realizează în condițiile regimului de autorizare generală adoptat de către ANCOM, prin intermediul căruia Autoritatea este îndrăguită să stabilească condițiile corespunzătoare în vederea furnizării serviciilor poștale, în scopul și în măsura necesare garantării respectării cerințelor esențiale, precum și, printre altele, privind calitatea, disponibilitatea și modul de prestare a serviciilor furnizate. Prin urmare, reglementarea prin dispozițiile regimului de autorizare generală a unor aspecte privind furnizarea serviciului express are ca și temei legal dispozițiile legislației primare sus-menționate.

În particular, în ceea ce privește serviciul poștal express, reamintim că acesta nu este un serviciu nou ce urmează a fi introdus în legislația secundară prin intermediul acestui *Proiect*, serviciul fiind deja reglementat, în prezent, în legislația secundară (ca serviciu poștal în afara sferei serviciului universal), în virtutea prevederilor art. 8 alin. (6) lit. c) din același act normativ care conferă Autorității dreptul de a stabili servicii poștale care prezintă caracteristici suplimentare serviciilor incluse în sfera serviciului universal, precizând totodată particularitățile specifice acestora, menite să le diferențieze, în principal, de serviciile poștale incluse în sfera serviciului universal, precum și condițiile de furnizare aferente. Astfel, principala particularitate a serviciului express este termenul redus de prestare, iar timpii de livrare garanțați, astfel stabiliți de către Autoritate, reprezintă o confirmare a rapidității acestuia, particularitate ce îl situează, de altfel, în afara sferei serviciului universal. În acest sens, subliniem că o simplă mențiune cu privire la faptul că acesta ar reprezenta un serviciu poștal rapid ar fi insuficientă, în absența stabilirii unor criterii concrete care să ateste natura sa rapidă. Astfel, înseși claritatea și predictibilitatea normelor care reglementează serviciul express ar fi afectate în lipsa unei detalieri cât mai exacte a caracteristicii de rapiditate din definiția acestui serviciu poștal.

Prin urmare, prin *Proiect* au fost aduse clarificări astfel încât să se asigure premisele furnizării serviciului conform caracteristicilor sale, precum și o transparență cât mai mare față de utilizatori și o informare corectă a acestora, având în vedere că protecția utilizatorilor este unul din obiectivele Autorității. În ceea ce privește timpii de livrare aferenți trimiterilor poștale internaționale, limitându-se exclusiv la cele colectate de pe teritoriul României, Autoritatea a reglementat în mod expres doar timpul cât aceste trimiteri se află pe teritoriul național, în condiții echivalente trimiterilor poștale interne care fac obiectul aceluiași serviciu. Totuși, în scopul asigurării unei informări prealabile corecte a utilizatorilor de servicii express, în cazul trimiterilor poștale internaționale colectate de pe teritoriul României și care urmează a fi livrate unui destinatar aflat în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene sau ale Spațiului Economic European, furnizorului îi revine îndatorirea de a-și stabili, însă în mod liber, timpii garanțați, exprimați în ore, aferenți perioadei în care trimiterea poștală se află în afara teritoriului României (de la granița României și până în momentul livrării trimiterii poștale, ținând desigur seamă de timpul necesar formalităților vamale, sortării, transportului etc.). Prin urmare, sub rezerva respectării timpilor pe teritoriul României, furnizorul se bucură de libertatea de a-și stabili unilateral timpul de livrare (în ore) corespunzător livrării unei trimiteri poștale internaționale express colectate de pe teritoriul României, în funcție de destinația acestuia și capacitatea sa operațională.

Referitor la reglementările Uniunii Poștale Universale, invocate de către unul dintre respondenți, menționăm încă o dată că acestea sunt aplicabile exclusiv operatorului desemnat de România

ca parte a Convenției UPU. Drept urmare, acestea nu pot face obiectul prezentului *Proiect* care are misiunea de a reglementa regimul general privind furnizarea serviciilor poștale.

În consecință, ANCOM nu poate accepta niciuna din propunerile sus-amintite ale respondenților.

În același timp, pentru îmbunătățirea clarității textului în legătură cu obligațiile furnizorilor de servicii poștale în ceea ce privește timpii de livrare garanțați ai serviciului express, textul pct. 3.14.9 din *Anexa nr. 1* a fost reformulat în sensul precizării mai exacte a obligației furnizorilor de a respecta timpii de livrare garanțați.

Mai mulți respondenți au solicitat Autorității eliminarea interdicției prevăzute la pct. 3.13.5. din Anexa nr.1, de a utiliza vreo denumire sau marcă ce conține inscripția „express” în toate acele situații care nu privesc serviciul poștal express, invocând, pe de o parte, îngrădirea libertății comerciale și aducând drept exemplu justificativ, de cele mai multe ori, propria practică comercială, precum și absența reglementării ei de către Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, iar, pe de altă parte, prevederile Actelor UPU, care definesc atât serviciul express, cât și serviciul EMS, fiecare dintre acestea având un logo similar.

După cum însuși un respondent a menționat, notorietatea unor mărci comerciale vine în sprijinul utilizatorilor, fiind mijlocul cel mai facil de a recunoaște rapid o categorie de produse și servicii care i-a fost recomandată sau pe care experiența l-a determinat să o prefere în detrimentul altor produse sau servicii de aceeași natură. Acesta este și cazul serviciului express, ale cărui definiție și particularități sunt cunoscute utilizatorilor prin prisma actului normativ care-l reglementează. În atare condiții, utilizarea unor denumiri sau mărci comerciale conținând inscripția „express” sau „expres” în titulatura sau denumirea comercială a unui alt serviciu poștal decât serviciul express ar crea confuzii în rândul utilizatorilor cu privire la serviciile pe care, în fapt, le solicită, înșelându-le totodată așteptările. Corelativ, utilizarea acestora de către o parte dintre furnizori, ar aduce atingere și concurenței din domeniul serviciilor poștale, determinând distorsiuni în piață între furnizorii care prestează serviciul poștal express și cei care doar utilizează aceste denumiri sau mărci asociate altor tipuri de servicii, distincte de serviciul express, în condițiile în care serviciul poștal reglementat presupune obligații specifice în sarcina unui furnizor, inclusiv în ceea ce privește răspunderea pentru nerespectarea timpilor de livrare garanțați.

În plus, menționăm că utilizarea unei denumiri sau mărci comerciale ce conține inscripția „express” sau „expres” în titulatura sau denumirea comercială a unui alt serviciu poștal, distinct de serviciul express, reprezintă nu doar o problemă de marcă, ci și una de încadrare a serviciilor poștale în sfera serviciului universal sau în afara sferei serviciului universal, putând constitui un impediment chiar și pentru furnizor. Un serviciu poștal care conține în denumirea sau marca comercială una din inscripțiile menționate poate fi un veritabil serviciu poștal inclus în sfera serviciului universal, ascuns sub titulatura serviciului poștal express, ceea ce ar putea crea dificultăți cu privire la clasificarea sa, implicit furnizorului de servicii poștale. De asemenea, reglementat ca serviciu poștal în afara sferei serviciului universal, serviciul express ar trebui să reprezinte chiar și numai prin prisma atributelor sale de identificare, o facilă certitudine cu privire la aria sa de încadrare în sfera sau în afara sferei serviciului universal.

Cu toate acestea, urmărind identificarea unei soluții care să permită atât protejarea intereselor utilizatorilor de servicii poștale și a concurenței în domeniu, cât și exercitarea drepturilor legal dobândite asupra unor mărci comerciale, ANCOM a modificat textul supus consultării publice. Astfel, interdicția de utilizare a mărcilor sau denumirilor comerciale care conțin inscripția „express” sau „expres” în cazul altor servicii poștale decât serviciul express a fost eliminată.

Însă, în cazul în care se utilizează o marcă sau o denumire comercială care conține inscripția „express” sau „expres” în cazul altor servicii poștale decât serviciul express, în *Proiect* a fost prevăzut faptul că în această situație furnizorul are obligația de a preciza că serviciile poștale oferite sub respectiva marcă sau denumire comercială nu au caracteristicile serviciului express, astfel cum acesta este definit și reglementat prin *Proiect*.

În ceea ce privește observația privind reglementarea a două servicii distincte prin dispozițiile actelor UPU, menționăm că interdicția stipulată în cadrul *Proiectului* este aplicabilă exclusiv

serviciului poștal express, astfel cum acesta este definit de Proiect, iar nu în cazul unor abrevieri sau logouri prevăzute de Regulamentul UPU privind poșta de scrisori, cum ar fi cazul EMS-ului.

În plus, în cazul serviciilor poștale express și livrare specială, un respondent a propus extinderea modalităților de predare prevăzute la pct. 3.10.5. din Anexa nr. 1, inclusiv „prin intermediul punctului de contact deservit de personal (...), după transmiterea prealabilă a unui aviz care să anunțe sosirea trimiterii poștale” și prin intermediul oricărui „sistem automat de livrare la care destinatarul este de acord să primească trimiteri poștale”.

În legătură cu observația respondentului, ANCOM reiterează faptul că una dintre particularitățile fundamentale atât ale serviciului express, cât și ale serviciului livrare specială, prevăzute chiar prin definițiile serviciilor de la pct. 1.1. lit. d) și, respectiv, lit. h) din Anexa nr. 1, constă în predarea trimiterii poștale care face obiectul unuia dintre aceste servicii, personal destinatarului sau persoanei autorizate, exclusiv la adresa indicată de către expeditorul trimiterii poștale, motiv pentru care ANCOM nu poate accepta propunerea respondentului.

Marcarea trimiterilor poștale

Invocând faptul că există posibilitatea depunerii de către expeditor și a unor trimiteri poștale neambalate, a căror ambalare nu ar intra în uzanțele comerțului, conform Regulamentului UPU privind coletele poștale, iar inscripționarea nu ar fi posibilă decât pe documentele însoțitoare, un alt respondent a propus completarea pct. 3.13.1. din Anexa nr. 1, în sensul conferirii posibilității furnizorului de servicii poștale de a inscripționa denumirea sau marca sa comercială doar pe documentele care însoțesc trimiterile poștale, alternativ inscripționării respectivelor trimiteri poștale.

Totodată, un respondent a propus limitarea prevederilor pct. 3.13.6. din Anexa nr. 1 doar la trimiterile poștale interne, întrucât în Actele UPU nu este menționată marcarea distinctă a trimiterilor poștale internaționale ce fac obiectul serviciului „Publicitate prin poștă”. Invocând de asemenea prevederile aceluiași act normativ, respondentul a solicitat Autorității și suplimentarea dispozițiilor pct. 3.13. din Anexa nr.1 cu un text normativ care să instituie în sarcina expeditorilor obligația de a aplica/marca trimiterile poștale care fac obiectul serviciului „cecograme” cu un simbol specific nevăzătorilor.

Obligația furnizorului de servicii poștale de a inscripționa toate trimiterile poștale introduse în rețeaua sa poștală cu denumirea sau marca sa comercială este prevăzută în mod expres în cadrul de reglementare primar, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013.

Prin urmare, având în vedere prevederile art. 32 alin. (1) din acest act normativ, conform cărora „trimiterile poștale distribuite de un furnizor de servicii poștale trebuie să fie marcate corespunzător cu denumirea sau marca comercială a furnizorului respectiv”, fără a distinge astfel între trimiterile poștale ambalate și cele neambalate, pe de o parte, ori între trimiterile poștale interne sau internaționale, pe de altă parte, considerăm că marcarea trimiterilor poștale reprezintă o operațiune obligatorie pentru toți furnizorii de servicii poștale, independent de felul trimiterii poștale (internă sau internațională) și, de asemenea, indiferent dacă trimiterea poștală se depune ambalată sau neambalată.

Furnizorul de servicii poștale este liber să își îndeplinească această obligație legală prin utilizarea oricăror mijloace care asigură o marcarea lizibilă, folosind, de exemplu, în situațiile în care trimiterea nu este ambalată, etichete auto-adezive ori atașate pentru marcarea acestor trimiteri.

În ceea ce privește prevederile actelor normative ale Uniunii Poștale Universale (UPU), invocate de către respondent, ANCOM consideră că ar fi superfluă încărcarea *Proiectului* cu preluarea unor dispoziții din alte acte normative aflate în vigoare, cu atât mai mult cu cât aplicabilitatea acestora este una restrânsă, vizând exclusiv un singur furnizor de servicii poștale, și în condițiile în care regimul de autorizare generală pentru furnizarea serviciilor poștale se adresează tuturor furnizorilor de servicii poștale, scopul său fiind acela de a clarifica unele aspecte și de a evidenția, cu precădere, drepturile care incumbă calității de furnizor de servicii poștale și, corelativ, a obligațiilor aferente.

Totodată, propunerea furnizorului de a prevedea în sarcina expeditorului unei trimeri postale care face obiectului serviciului cecograme obligația de a inscripționa trimiterile postale cu un simbol specific nevăzătorilor, excedează prevederile Regulamentului poștei de scrisori UPU, care stipulează că administrațiile postale **recomandă** utilizatorilor lor să prevadă cecogramele cu eticheta alba indicată de respondent.

Cântare și tarife

Doi dintre respondenți au solicitat revizuirea prevederilor pct. 3.5.3. și 3.5.4. din Anexa nr.1 (care instituie în sarcina furnizorilor obligația de a deține și utiliza instrumente de măsură corespunzătoare modalității de calculare a tarifelor stabilite pentru servicii postale oferite și, corelativ, de a nu modifica tarifele încasate sau care urmează a fi încasate ce au fost stabilite pe baza caracteristicilor fizice ale unei trimiteri postale), invocând că aceste dispoziții ar încălca principiul libertății contractuale a părților, reglementat de Codul Civil, în ceea ce privește stabilirea momentului la care se calculează și se încasează tariful, precum și a condițiilor de modificare a acestuia.

Așa cum este precizat chiar prin dispozițiile pct. 3.5. din Anexa nr. 1, fiecare furnizor de servicii postale își poate stabili în mod liber tarifele aferente serviciilor postale pe care le prestează, având însă obligația ca, în cazul în care aplică tarife (publice) diferențiate în funcție de caracteristicile fizice ale trimiterilor postale (în particular, în funcție de greutate) să dețină și să utilizeze la preluarea trimiterii postale prin intermediul personalului de deservire a utilizatorilor, instrumentele de măsură corespunzătoare (în particular, cântare). Astfel, tariful serviciului poștal determinat pe baza caracteristicilor fizice ale trimiterii postale va rezulta numai după efectuarea de măsurători corespunzătoare, acceptarea ofertei (publice) comerciale (care include tariful practicat de către furnizor) de către utilizator fiind în consecință ulterioară măsurătorii și determinării (calculării) acestui tarif. Mai mult, prin efectuarea de măsurători documentate la preluarea trimiterii postale și, respectiv, stabilirea tarifului (final) corespunzător acestora (nesusceptibil de a suferi ulterioare modificări), în prezența utilizatorului, se asigură un nivel corespunzător de protecție și transparență față de utilizatori, și, nu în ultimul rând, o mai bună gestionare a anumitor operațiuni, cum ar fi cazul serviciilor având ca obiect trimiteri postale cu valoare declarată.

În ceea ce privește termenul și modalitatea de plată a tarifului serviciului poștal, menționăm că acestea pot fi stabilite în mod liber de către furnizorii de servicii postale, fără restricții, în limitele legislației naționale, de exemplu, în cadrul condițiilor generale de furnizare a serviciilor postale, secțiunea condiții de acceptare a trimiterilor postale.

Referitor la o eventuală încălcare a principiului libertății contractuale a părților, specificăm faptul că reglementarea stabilită de Autoritate nu are în vedere situația în care între furnizorul de servicii postale și utilizator s-a încheiat un contract pe baza unor oferte individuale propuse în cadrul unor negocieri directe, care să conțină prevederi suplimentare celor menționate în condițiile generale privind furnizarea serviciilor postale adoptate de către respectivul furnizor de servicii postale. În consecință, în lipsa unui astfel de contract comercial, între furnizorul de servicii postale și utilizator se consideră încheiat un contract având ca obiect prestarea de servicii postale prin acceptarea tacită de către expeditor a ofertei (publice) comerciale a furnizorului, conținând prevederile menționate la pct. 3.4. din Anexa nr. 1, fără a mai fi necesară întocmirea unui înscris în acest sens.

După cum am arătat și mai sus, libertatea contractuală se exercită în limitele stabilite de lege, trimiterea la „lege” trebuind a fi interpretată la modul general, incluzând și actele legislației secundare emise în temeiul unor dispoziții ale legislației primare, așa cum sunt și prevederile prezentului proiect de decizie.

Alte observații

Apreciind că nu orice tip de trimitere poștală ar putea fi depusă/colectată (de)la cutia poștală, un respondent a solicitat ANCOM ca în cazul propunerilor de text cuprinse la pct. 3.7.7. și,

respectiv, la 3.9.1. din Anexa nr. 1 să fie menținute actualele dispoziții prevăzute la pct. 3.7.2. și 3.9.1. din Anexa nr. 1 la Decizia președintelui ANRCTI nr. 2858/2007, astfel încât să se confere posibilitatea depunerii/colectării (de)la punctele de acces nedeservite de personal exclusiv pentru trimiterile poștale neînregistrate.

Înainte de toate, ANCOM ține să clarifice faptul că, în conformitate cu dispozițiile art. 2 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, punctele de acces sunt definite ca orice instalații fizice, incluzând cutiile poștale, puse la dispoziția publicului, prin intermediul cărora trimiterile poștale pot fi introduse în rețeaua poștală, prevedere din care rezultă, fără echivoc, ca însușirea unor asemenea sisteme și amenajări este doar de a îngădui introducerea în rețeaua poștală a furnizorului a unei trimiteri poștale (fără a distinge între trimiterea poștală neînregistrată și cea înregistrată), lăsând, prin urmare, fiecărui furnizor libertatea de a alege, în funcție de capacitatea sa materială și operațională, modalitatea de implementare și destinația acestora (deservit/nedeservit de personal). De asemenea, punctele de acces (nedeservite de personal) nu sunt limitate în niciun caz la clasicele cutii poștale, după cum probabil, în mod eronat, s-a interpretat de către respondent, interesul avut în vedere de legiuitor fiind să înglobeze, în mod expres, aceste cutii poștale în categoria punctelor de acces, fără a exclude însă în niciun caz alte tipuri de instalații fizice care ar îmbracă forma legală a unui punct de acces (nedeservit de personal). Mai mult, nici textul legal prevăzut la art. 2 pct. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 nu atestă vreo interdependență între felul punctului de acces (nedeservit ori deservit de personal) și particularitatea, de a fi înregistrată sau nu, a unei trimiteri poștale.

Referitor la propunerile Autorității care fac obiectul observației respondentului, acestea au drept fundament, după cum am menționat și în expunerea de motive a *Proiectului*, inovațiile din sectorul serviciilor poștale, care au cunoscut un trend ascendent în ultima perioadă ca urmare a comportamentului și preferințelor de consum ale utilizatorilor de servicii poștale, care sunt influențate din ce în ce mai mult de progresul tehnologic. Acest lucru a stimulat adaptarea normelor legale la tendințele din piața, actualele reglementări cuprinse în Decizia președintelui ANRCTI nr. 2858/2007, pe care respondentul le dorește menținute, fiind considerate de către Autoritate insuficiente în raport cu inovațiile din domeniu. În acest sens, menționăm că, evoluțiile fără precedent ale tehnologiilor electronice de pe piața serviciilor poștale au favorizat, inclusiv, implementarea sistemelor (semi) automate, utilizate deja, la acest moment, de către o parte dintre furnizori. În funcție de gradul de automatizare și dotările de care dispun, asemenea instalații fizice permit introducerea trimiterilor poștale în rețeaua poștală a furnizorului, reprezentând așadar puncte de acces nedeservite de personal potrivit art. 2 pct. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, unele dintre acestea fiind chiar capabile să genereze, inclusiv, documente care să permită identificarea trimiterii poștale în rețeaua furnizorului și data depunerii acesteia, particularități care, în conformitate cu dispozițiile art. 2 pct. 12 din același act normativ, conferă respectivei trimiteri poștale calitatea de trimitere poștală înregistrată. În plus, tot conform configurației și funcționalităților aferente, un asemenea sistem (semi) automat poate constitui, simultan, atât punct de acces, cât și punct de contact nedeservite de personal. Așadar, prevederile pct. 3.7.7. și, respectiv, ale pct. 3.9.1. din Anexa nr. 1 propuse de către Autoritate, sunt menite să acopere multitudinea mijloacelor prezente și viitoare uzitate de către furnizori ca parte a rețelei poștale.

Din aceste rațiuni, ANCOM nu poate accepta propunerile respondentului. Totuși, ținând seama de dificultățile de interpretare a acestor prevederi și, totodată, pentru a preîntâmpina apariția unor asemănătoare și în viitor, Autoritatea va completa prevederile pct. 3.9.1. din Anexa nr. 1 prin exemplificarea unor tipuri de puncte de acces nedeservite de personal.

O altă propunere venită din partea unui respondent vizează înlocuirea sintagmei „returnarea” trimiterii poștale, prevăzută în cadrul pct. 3.7.9 lit. a) și b) din Anexa nr. 1, cu sintagma „predarea retur”, justificând că aceasta ar fi menită să identifice cu certitudine momentul încetării contractului dintre expeditor/integrator și furnizor.

Luând în considerare că această sintagmă a fost uzitată în legislația secundară, care de altfel este în vigoare și la acest moment, și nu a generat dificultăți în interpretare de-a lungul timpului, Autoritatea, în scopul folosirii unei terminologii unitare în domeniul serviciilor poștale, dar și al evitării

aparitiei unor neclarități atât în rândul utilizatorilor, cât și al solicitanților/furnizorilor, nu consideră oportun să dea curs acestei propuneri.

În contextul dezvoltării e-commerce, un respondent a recomandat completarea pct. 3.10.1. din Anexa nr.1 cu o nouă literă, lit. d), care să indice posibilitatea predării unei trimiteri poștale (inclusiv, a pachetului mic) „la orice sistem automat de livrare la care destinatarul este de acord să primească trimiterea poștală”.

Pe de altă parte, același respondent a propus și eliminarea pct. 3.14.4. și 3.14.5. din Anexa nr. 1, pe motiv că obligațiile prevăzute în cuprinsul acestor puncte s-ar regăsi și la pct. 3.10.14. și, respectiv, pct. 3.12.1. din Anexa nr. 1.

În ceea ce privește cea dintâi observație a respondentului, precizăm că modalitatea de predare a trimiterii poștale menționată de către acesta este deja prevăzută la lit. a) a pct. 3.10.1. din Anexa nr. 1, fiind indicată în mod expres, cu titlu exemplificativ, printre formele pe care le poate îmbrăca recipientul în care destinatarul este de acord să primească trimiteri poștale. În asemenea condiții, ANCOM apreciază ca îndestulător textul legal astfel propus la pct. 3.10.1. din Anexa nr. 1 a Proiectului pentru a acoperi toate modalitățile posibile de predare a trimiterilor poștale.

Referitor la cea de-a doua sugestie, menționăm că ANCOM a apreciat oportună preluarea și înglobarea în cadrul capitolului dedicat condițiilor generale privind furnizarea serviciilor poștale, chiar dacă aceasta a presupus și o reluare a unor dispoziții privind realizarea serviciilor, a unor obligații reprezentative, în scopul de a facilita aducerea la cunoștința solicitanților/furnizorilor a informațiilor relevante care trebuie să se regăsească transpuse în cadrul condițiilor generale pe care le vor elabora și în temeiul cărora vor intenționa să își desfășoare activitatea de furnizare a serviciilor poștale.

Unul dintre respondenți solicită ANCOM să analizeze oportunitatea menținerii în cadrul Proiectului a obligațiilor prevăzute la pct. 3.17. „Disponibilitatea serviciului” și, respectiv, la pct. 3.18. „Calitatea serviciilor” din Anexa nr. 1 a Deciziei președintelui ANRCTI nr. 2858/2007.

Furnizarea serviciilor poștale se realizează în condițiile unei piețe libere concurențiale, fiecare furnizor bucurându-se de dreptul de a-și desfășura activitatea conform termenelor și condițiilor liber stabilite, în acord cu prevederile legale în vigoare.

Regimul de autorizare generală privind furnizarea serviciilor poștale stabilește normele juridice specifice aplicabile activității de furnizare a serviciilor poștale și, prin urmare, drepturile și obligațiile instituite prin intermediul acestuia se răsfrâng asupra tuturor furnizorilor de servicii poștale, aspect implicit valabil și în ceea ce privește obligațiile referitoare la calitatea serviciilor poștale și disponibilitatea acestora.

În plus, menționăm că cele din urmă obligații au la bază condiții și proceduri stabilite de către Autoritate menite să asigure îndeplinirea acestora conform unor standarde de calitate, or astfel de cerințe de calitate și de disponibilitate sunt reglementate de către ANCOM exclusiv în sarcina furnizorilor de serviciu universal desemnați, corelativ drepturilor ce le revin în virtutea calității lor. De asemenea, din punct de vedere practic, respectarea unor obligații privind calitatea serviciilor poștale și disponibilitatea acestora este condiționată de implementarea de către furnizori a unui mecanism de monitorizare capabil să reflecte fluxul tuturor trimiterilor poștale introduse în propria rețea poștală, cerințe pe care le apreciem vădit disproportionale în raport cu regimul reglementat, respectiv cel de autorizare generală, fără obținerea unei decizii explicite din partea Autorității. Prin urmare, în virtutea considerentelor enunțate, ANCOM respinge solicitarea respondentului.

Un alt respondent a solicitat eliminarea obligației de rambursare sau compensare a prejudiciului în cazul reclamațiilor întemeiate din interiorul termenului de 3 luni de la data introducerii reclamației, astfel cum este prevăzut în cadrul pct. 3.14.16. lit. e) din Anexa nr.1, motivând că acest text ar leza unele norme de tehnică legislativă, întrucât ar reprezenta o nejustificată reducere a termenului de

soluționare a reclamației stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013. În plus, acesta a mai precizat că, în temeiul unui asemenea text legal, ar putea lua naștere o ipoteză potrivit căreia furnizorul, deși dorește să acorde despăgubirile la momentul comunicării rezoluției reclamației, în situația în care acesta ar coincide ultimele zile a termenului, s-ar putea afla în imposibilitatea de a-și îndeplini această sarcină întrucât persoana prejudiciată nu ar putea dispune de timpul material necesar comunicării detaliilor bancare, în condițiile în care aceasta nu ar avea cunoștință, până în acea zi, despre rezultatul soluționării reclamației

Prevederile legale ale art. 38 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 folosesc, cu titlu generic, sintagma „soluționarea reclamației”, care înglobează totalitatea actelor și faptelor corespunzătoare, întreprinse de către petent și furnizor, de la momentul introducerii reclamației de către persoana ce se consideră prejudiciată și până la acordarea de către furnizor a tuturor despăgubirilor care se cuvin acesteia, în cazul în care reclamația este considerată a fi întemeiată. Acest înțeles a fost indubitabil urmărit și de către legiuitor, având în vedere ca acesta nu a realizat, în cadrul acestui act normativ, vreo distincție între termenul de analiză și, respectiv, de comunicare a răspunsului la reclamație, pe de o parte, și cel de rambursare sau compensare a prejudiciului, pe de altă parte, limitându-se la a institui în sarcina furnizorilor, așa cum rezultă din prevederile art. 33 alin. (3) lit. b) coroborate cu cele ale art. 38 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013, obligația adoptării în cadrul mecanismului de soluționare a reclamațiilor, a unor proceduri menite să permită o soluționare echitabilă și promptă a reclamațiilor, într-o perioadă maximă de 3 luni de la data introducerii reclamației. Prin urmare, scopul normelor legale este unul de asigurare a celerității compensării ori rambursării prejudiciului persoanei prejudiciate, motiv pentru care Autoritatea respinge sugestia respondentului.

În ceea ce privește însă ipoteza prezentată de către respondent, ANCOM supune atenției faptul că fiecare furnizor trebuie să-și ia măsurile necesare în a-și stabili modalitățile și procedurile destinate să asigure respectarea condițiilor și termenelor legale, încă de la momentul introducerii reclamației de către utilizatorul nemulțumit, prin solicitarea, de exemplu, a tuturor informațiilor necesare soluționării reclamațiilor și a acordării despăgubirilor (prin implementarea unui formular de reclamație; stabilirea unui set de cerințe minime solicitate la momentul depunerii unei reclamații, care să conțină toate datele necesare analizării reclamației, comunicării soluției și acordării despăgubirilor către utilizatori – deci, inclusiv, detalii bancare) ori prin stabilirea unor termene mai restrânse pentru operațiunile componente procesului de soluționare a reclamațiilor, astfel încât să se asigure furnizarea de către petent a informațiilor necesare acordării despăgubirii/compensării prejudiciului de către furnizor în termenul de maxim 3 luni, reglementat prin actele normative.

Doi respondenți au solicitat clarificări cu privire la scopul avut în vedere de către Autoritate la momentul propunerii procedurii de încetare a calității de furnizor în cazul neîndeplinirii obligației, prevăzute la art. 14 din Proiect, de a transmite către ANCOM condițiile generale privind furnizarea serviciilor poștale actualizate în conformitate cu prevederile Proiectului, și, în subsidiar, eliminarea acestor prevederi, susținând, pe de o parte, că acestea ar depăși limitele reglementării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2013 și, în plus, faptul că un furnizor sancționat în temeiul acestor prevederi s-ar afla în imposibilitatea de a-și exercita dreptul la apărare, garantat prin legislația europeană.

Scopul introducerii de către Autoritate a propunerii referitoare la încetarea calității de furnizor de servicii poștale în cazul neîndeplinirii obligației prevăzute la art. 14 din Proiect a fost legat, în principal, de asigurarea implementării uniforme și într-un termen rezonabil în piață a noilor dispoziții legale.

Proiectul care urmează a fi adoptat va prevedea un termen rezonabil, de aproximativ 6 luni de la data intrării în vigoare a deciziei președintelui ANCOM, în care furnizorii de servicii poștale vor avea obligația de a transmite condițiile generale privind furnizarea serviciilor poștale modificate (revizuite) în conformitate cu noile dispoziții legale. Considerăm că acesta este un termen îndestulător și suficient de generos pentru ca furnizorii să își poată însuși prevederile noului cadru secundar de reglementare, să procedeze la actualizarea în mod corespunzător a condițiilor generale privind furnizarea serviciilor poștale

și, respectiv, transmiterea acestora către ANCOM. În plus, menționăm că, în calitatea sa de autoritate de reglementare și de supraveghere a pieței serviciilor poștale, ANCOM nu ar putea acorda o perioadă de tranziție mai îndelungată, în care furnizarea serviciilor poștale să se realizeze neunitar și distorsionat, fără respectarea prevederilor legale în vigoare, în detrimentul final al utilizatorilor de servicii poștale.

De asemenea, de principiu, orice reglementare, în special, a unor obligații în sarcina furnizorilor (precum actualizarea conformă a condițiilor generale într-un anumit termen și transmiterea acestora la ANCOM) presupune, în mod corelativ, și existența unor pârghii de monitorizare și sancționare a (ne)îndeplinirii acestora, o sancțiune având menirea de a încuraja furnizorii să se conformeze noilor prevederi legale. De asemenea, ținând seama că revizuirea legislației secundare a fost impusă, inclusiv, de anumite aspecte insuficient documentate, dificultăți practice și divergențe de interpretare, absența unei asemenea măsuri nu ar face decât să faciliteze perpetuarea fenomenului, conducând la rezultate inacceptabile ca distorsionarea pieței și concurenței în domeniu, precum și afectare a intereselor utilizatorilor de servicii poștale.

În plus, dreptul la apărare este un drept fundamental garantat, prin legea fundamentală a României, oricărei persoane, nicio reglementare neputând îngrădi accesul la justiție. Pe cale de consecință, orice persoană, fizică sau juridică, care se consideră lezată cu privire la încălcarea drepturilor și libertăților sale are posibilitatea de a se adresa, în condițiile legii, instanțelor competente.

Având în vedere observațiile sus-menționate și pentru a îmbunătăți coerența legislativă a *Proiectului*, textul art. 14 a fost modificat. În acest context, atragem atenția asupra faptului că neîndeplinirea obligațiilor stipulate la art. 14 din *Proiect*, în termenii și condițiile prevăzute în cuprinsul acestuia, reprezintă o nerespectare de către furnizorii de servicii poștale a obligațiilor ce le incumbă conform regimului de autorizare generală, faptă care poate fi sancționată potrivit dispozițiilor Ordonanței de urgență nr. 13/2013.

Unul dintre respondenți propune inițierea de către ANCOM a demersurilor necesare pentru stabilirea limitei maxime a greutății unui colet poștal la maxim 31,5 kg, urmând ca orice bun cu o greutate ce depășește acest plafon să fie supus legislației din domeniul serviciilor de transport mărfuri, întrucât, conform susținerilor respondentului, această limită ar rezulta atât din prevederile legislației UPU, precum și ca propunere a Uniunii Europene cu privire la trimiterile poștale internaționale

Proiectul transpune prevederile cadrului primar de reglementare a serviciilor poștale, care își are sediul materiei în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2013 și care prin dispozițiile art. 2 pct. 16 prevăd că greutatea maximă a unui colet poștal este de 50 de kg.

Astfel, o revizuire a prevederilor având ca obiect modificarea limitei maxime a greutății unui colet poștal, la nivelul legislației secundare, poate fi realizată doar după modificarea legislației primare.

Observații care nu fac obiectul proiectului de decizie suspus consultării publice

ANCOM a mai primit însă și observații care nu fac obiectul proiectului de decizie supus consultării publice, motiv pentru care nu a considerat oportună abordarea acestora în cuprinsul acestui document.